

ปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง

Causal Factors of Project Management Performance Affecting Business Results in The Construction Sector

ชยันต์ โกมลภมร¹ และ อังกร ลาภนศ²

Chayan Komonphamorn¹ and Ungul Laptaned²

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม^{1,2}

Graduate College of Management, Sripatum University, Thailand^{1,2}

E-mail: topazura.ck@gmail.com¹, epxull@yahoo.com²

Received: 2022-08-30; Revised: 2022-09-23; Accepted: 2022-09-25

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง, และ 3) เพื่อสร้างแบบจำลองของปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง ระเบียบวิธีการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ผู้จัดการหรือตัวแทนที่มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยจำแนกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามประเภทงานก่อสร้าง จำนวน 4 ราย ส่วนกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ คือ ผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยการเก็บกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 ราย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง ได้แก่ด้านการเร่งรัดโครงการ, ด้านการปรับเปลี่ยนตารางโครงการ และ ด้านวิธีการจัดการโครงการ 2) ปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะการจัดการที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้างได้แก่ด้านการเร่งรัดโครงการ, การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ และ วิธีการจัดการโครงการ เช่นเดียวกัน และ 3) การสร้างแบบจำลองที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้าง ควรใช้หลักการสำคัญทั้ง 3 ด้าน มาเป็นแนวทางประกอบการสร้างแบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะการจัดการโครงการเพื่อนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการโครงการให้ก้าวหน้า เพิ่มความถูกต้อง แม่นยำในการจัดการโครงการ และเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้างได้

คำสำคัญ: การเร่งรัดโครงการ, การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ, วิธีการจัดการโครงการ, สมรรถนะจัดการโครงการ, ผลลัพธ์ทางธุรกิจคุณภาพการให้บริการ, สำนักงานที่ดิน

Abstract

The objectives of this paper were: 1) to study the causal factors affecting project management performance and business results in the construction sector, 2) to study the influence of causal factors of project management performance affecting business results in the construction sector, and 3) to construct a model of the causal factors of project management performance affecting business results in the construction sector. This research methodology is a mixed method between qualitative and quantitative research. The informants of qualitative informants are managers or representatives responsible for managing the construction business projects. By categorizing the group of informants by type of construction were 4 informants. The quantitative sample size is the manager or agent who manages the project of the construction business by collecting a sample of 420 sample. The tools used for data collection were interview forms and online questionnaires. The statistics used in the data analysis were descriptive statistics and inferential statistics.

The results showed that as follows: 1) The causal factors affecting project management performance and business outcomes in the construction sector included project acceleration, project scheduling, and project management methods. 2) The causal factors of management competency influencing business outcomes in the construction sector were: Project acceleration, project schedule adjustments and project management methods as well and 3) Modeling that affects business outcomes. Construction and construction engineering business operators all three key principles should be to apply as a guideline for the causal factor modeling of project management competency in order to advance the development of project management innovation increase accuracy accurate project management and create a competitive advantage for the construction and engineering business.

Keywords: Project Crashing, Project Schedule Change, Project Management Methodology, Project Management Performance, Business Results service quality, land office

บทนำ

ในการบริหารงานขององค์กรทุกประเภทโครงการ (Project) ถือเป็นงานสำคัญประเภทหนึ่งที่ถูกกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์กรนั้น โดยทั่วไป การจัดการโครงการมีการดำเนินการในงานก่อสร้างซึ่งเป็นเป้าหมายของงานวิจัยนี้ในการกำหนดปัญหาและความสำคัญของปัญหา ท้ายไปแล้ว งานก่อสร้างหมายถึง กระบวนการอย่างหนึ่งซึ่งจัดขึ้นเพื่อประกอบโครงสร้างพื้นฐานจนก่อขึ้นมาเป็นตัวอาคารบ้านเรือน หรือระบบสาธารณูปโภค (ไชยเจริญเทศ,

2564) ประเภทงานก่อสร้าง เนื่องจากที่อยู่อาศัยกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสำหรับการดำรงชีพของมนุษย์ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีจึงมีนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาในส่วนของการก่อสร้างมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การก่อสร้างแต่ละโครงการ ผู้รับเหมาก่อสร้างย่อมต้องมีความรู้ต่าง ๆ หลายด้าน และองค์ความรู้ที่นับว่าจำเป็น ได้แก่ เทคโนโลยีของการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับวิธีและขั้นตอนของการก่อสร้าง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยปรับเปลี่ยนสิ่งที่สถาปนิกหรือวิศวกรเขียนแบบและรายการก่อสร้าง จนกลายมาเป็นสิ่งปลูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบต่อไป จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำการศึกษาถึง ปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารหรือผู้จัดทำโครงการก่อสร้างวางแผนและกำหนดนโยบายการเพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการและคาดคะเนผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง ให้ถูกต้องเหมาะสม รวมถึงสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมผู้เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ มีทักษะในการประกอบธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้างให้สามารถแข่งขันได้ สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง มีการดำเนินการวิจัยโดย กิตติศักดิ์ เรืองศรี และศุภรัชชัย วรรัตน์ (2563)

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยแบ่งประเภทงานก่อสร้าง ดังนี้ 1) ประเภทงานก่อสร้างที่พักอาศัย (Residential Construction) 2) ประเภทงานก่อสร้างเพื่อธุรกิจ (Building Construction for Business) 3) ประเภทงานก่อสร้างสาธารณูปโภค (Heavy Engineering Construction) และ 4) ประเภทงานก่อสร้างด้านอุตสาหกรรม (Industrial Construction) โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามออนไลน์จากผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2564 ถึง สิงหาคม 2564 และกลุ่มประชากรเชิงคุณภาพ คือ ผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยการเก็บกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ราย ตามการแบ่งแยกประเภทงานก่อสร้าง ส่วนกลุ่มประชากรเชิงปริมาณ คือ ผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยการเก็บกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 ราย ตามการคำนวณกรณีวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคสถิติโมเดลสมการโครงสร้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ ธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้าง สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปพัฒนาการวิจัย อีกทั้งพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการโครงการให้ก้าวหน้า ส่งผลให้เพิ่มความต้องการ แม่นยำในการจัดการโครงการ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้างได้

บทความวิจัยนี้นำเสนอการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการนำทฤษฎีระบบมาพัฒนา และศึกษาตัวแปรเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง และผู้วิจัยเห็นว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะมีความสำคัญต่อผู้บริหารหรือผู้จัดทำโครงการก่อสร้าง รวมถึงคุณประโยชน์ด้านวิชาการ อาทิเช่น นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา ที่สามารถนำผลจากการศึกษาเชิงประจักษ์ในครั้งนี้ไปพัฒนาบูรณาการและการศึกษาต่อยอดทางวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง
3. เพื่อสร้างแบบจำลองของปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยครอบคลุมถึง การเร่งรัดโครงการ, การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ, วิธีการจัดการโครงการ, สมรรถนะจัดการโครงการ, และผลลัพธ์ทางธุรกิจ ดังได้กล่าวไว้ในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาซึ่งเป็นตัวแปรที่ใช้การกำหนดกรอบแนวคิด การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแสดงมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเร่งรัดโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ

Murali and Rao (1998) กล่าวว่า ความซับซ้อนของเครือข่ายโครงการขึ้นอยู่กับปัจจัยสองประการหนึ่งในจำนวนกิจกรรมและอันดับสองตามความสัมพันธ์ลำดับความสำคัญ เวลาของโครงการเป็นประเด็นสำคัญในการวิเคราะห์โครงการ

Sung et al. (2020) กล่าวถึง การจัดสรรทรัพยากรเป็นกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญในการจัดการโครงการที่กำหนดทรัพยากรให้กับกิจกรรมของโครงการและกำหนดระยะเวลาของการจัดสรรอย่างคุ้มค่าและเวลา

Li et al. (2021) ติดตามผลการดำเนินงานของโครงการและเพื่อเร่งรัดงานที่เกี่ยวข้องเมื่อจำเป็นกลายเป็นประเด็นหลักเพื่อให้แน่ใจว่าผลการจัดกำหนดการจะประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยพิจารณาปัญหาการขัดข้องของโปรเจกต์ที่มีวันครบกำหนดงานเสร็จสิ้น เพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของงาน ผู้วิจัยสามารถทำงานผิดพลาดได้ด้วยความสามารถจากภายนอกซึ่งควรสงวนไว้ในระหว่างขั้นตอนการวางแผนโครงการ

สมมติฐานที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการเร่งรัดโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจ

Kanda and Rao (1984) กล่าวถึงบทความที่มีพัฒนาขึ้นตอนเพื่อให้ได้เส้นโค้งต้นทุนของโครงการเมื่อมีค่าใช้จ่ายการลงโทษเชิงเส้นสำหรับความล่าช้าของเหตุการณ์สำคัญบางอย่างในโครงการนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายที่ขัดข้องสำหรับกิจกรรม มีการกำหนดสูตรการเขียนโปรแกรมเชิงเส้น

Vrat and Kriengkairut (1986) นำเสนอแบบจำลองการเขียนโปรแกรมเป้าหมายสำหรับปัญหาการล่มของโครงการ ความสัมพันธ์ต้นทุนเวลาที่ไม่ใช่เชิงเส้นชนิดนูนประมาณโดยฟังก์ชันเชิงเส้นที่ละส่วนแต่ละส่วนแสดงกิจกรรมตัวแทน เป้าหมายสี่ประการที่พิจารณาในแบบจำลอง ได้แก่ การประชุมตามกำหนดการ

เสร็จสิ้นของโครงการที่บีบอัด ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากิจกรรมบางอย่างจะไม่ถูกบีบอัดเนื่องจากการลบล้างข้อพิจารณาด้านคุณภาพ ค่าใช้จ่ายให้อยู่ในงบประมาณที่กำหนด และลดต้นทุนทางตรงทั้งหมด

Kang et al. (2015) พิจารณาปัญหาการแลกเปลี่ยนต้นทุนเวลาแบบสุ่มที่กำหนดจำนวนกิจกรรมที่จะขัดข้องโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดผลรวมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของต้นทุนการหยุดทำงานและความล่าช้า

Burgelman and Vanhoucke (2020) นำเสนอการศึกษาแบบจำลองสำหรับปัญหาการจัดกำหนดการโครงการที่มีข้อจำกัด ด้านทรัพยากรโดยมีทางเลือกหลายทาง ผู้วิจัยตัดสินใจเกี่ยวกับชุดกำหนดการพื้นฐานในขั้นตอนการวางแผนโครงการส่งผลให้มีตัวเลือกในการสลับระหว่างโหมดการดำเนินการของกิจกรรมในระหว่างการดำเนินโครงการ

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับเปลี่ยนตารางโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ

Lyer and Banerjee (2016) กล่าวว่า แม้ว่าประสิทธิภาพในการบริหารจัดการจะถือเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการดำเนินโครงการให้ประสบความสำเร็จ แต่ก็ไม่ค่อยมีรายงานการศึกษามากนักเพื่อวัดผลและเปรียบเทียบประสิทธิภาพนี้

Bon-Gang (2018) กล่าวถึงผลการดำเนินงานตามกำหนดการของโครงการก่อสร้างสี่เขี้ยวระบุและประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดที่มีผลต่อประสิทธิภาพนั้นและให้คำแนะนำบางประการที่อาจปรับปรุงประสิทธิภาพตามเป้าหมาย

Burgelman and Vanhoucke (2020) นำเสนอการศึกษาแบบจำลองสำหรับปัญหาการจัดกำหนดการโครงการที่มีข้อจำกัด ด้านทรัพยากรโดยมีทางเลือกหลายทาง ผู้วิจัยตัดสินใจเกี่ยวกับชุดกำหนดการพื้นฐานในขั้นตอนการวางแผนโครงการส่งผลให้มีตัวเลือกในการสลับระหว่างโหมดการดำเนินการของกิจกรรมในระหว่างการดำเนินโครงการ

สมมติฐานที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจผ่านสมรรถนะจัดการโครงการ

Serra and Kunc (2015) กล่าวว่า กลยุทธ์ทางธุรกิจซึ่งบ่งบอกถึงการเปลี่ยนแปลงองค์กรมักจะต้องมีการพัฒนาโครงการเช่น โครงการไอที อย่างไรก็ตามองค์กรล้มเหลวในการนำกลยุทธ์ไปใช้แม้ว่าจะใช้เทคนิคการจัดการโครงการโปรแกรมและพอร์ตโฟลิโอก็ตาม

Ko and Kirsch (2017) กล่าวว่า เนื่องจากบริษัทต่าง ๆ ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพื่อตอบสนองความต้องการของกระบวนการทางธุรกิจที่ซับซ้อนจึงมีความต้องการผู้จัดการโครงการไอที (PM) เพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขความตึงเครียดที่ขัดแย้งซึ่งมาพร้อมกับความไม่แน่นอน

Moschetti et al. (2018) ทบทวนการวิเคราะห์ความยั่งยืนที่ทันสมัยและรูปแบบธุรกิจสำหรับโครงการปรับปรุงอาคาร จากนั้น จึงนำเสนอกระบวนการวิเคราะห์ตามการดำเนินการตรวจสอบความยั่งยืนเชิงปริมาณเพื่อสนับสนุนข้อเสนอโครงการการสร้างและการจับคุณค่าที่ยั่งยืนในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

สมมติฐานที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ

Montazar et al. (2013) เสนอวิธีการที่เป็นพื้นฐานในการประเมินโครงการเหล่านี้โดยใช้เกณฑ์ที่สำคัญในด้านเทคนิคการจัดการสิ่งแวดล้อมสังคมและเศรษฐกิจ มีการพิจารณาตัวบ่งชี้เกณฑ์ย่อยสี่ข้อที่เกณฑ์สำหรับกระบวนการประเมิน

Gueymard (2014) กล่าวว่า ในบริบทของการพัฒนาอย่างรวดเร็วของโครงการพลังงานแสงอาทิตย์ขนาดใหญ่ในปัจจุบันความถูกต้องของชุดข้อมูลการแผ่รังสีแบบจำลองที่กลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ หลายกลุ่มใช้เป็นประจำมีความสำคัญสูงสุด

Olanipekun et al. (2017) เสนอกรอบการวิจัยเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและความมุ่งมั่นของเจ้าของในการปรับปรุงประสิทธิภาพการส่งมอบโครงการอาคารสีเขียวในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง

สมมติฐานที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการจัดการโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจผ่านสมรรถนะจัดการโครงการ

Engelbrecht et al. (2017) กล่าวว่า อัตราความสำเร็จของโครงการไอทีที่ต่ำจนเป็นที่ยอมรับยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสำหรับองค์กรและการขาดการมีส่วนร่วมทางธุรกิจในโครงการไอทีที่ได้รับการแนะนำว่าเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดความล้มเหลว

Takagi and Varajão (2019) กล่าวว่า การจัดการความสำเร็จสามารถนำผลงานที่มีคุณค่ามาปรับปรุงผลลัพธ์ของโครงการและความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างไรก็ตามกระบวนการจัดการความสำเร็จจะต้องรวมเข้ากับแนวทางการจัดการโครงการคำแนะนำและระเบียบวิธีการจัดการโครงการอย่างชัดเจน

Ávila-Cabrera and Esteban (2021) ชี้ถึงผลลัพธ์ที่ได้รับจากโครงการนวัตกรรมการสอนที่เรียกว่า SubESPSkills (งานบรรยายในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเพื่อพัฒนาทักษะการผลิตงานเขียน) โดยมีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองของนักศึกษาปริญญาตรีที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ

สมมติฐานที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะจัดการโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ

Bernroider et al. (2014) สืบพบว่าโครงการใช้งานการวางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) เป็นสื่อกลางความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการนำก่อนการนำไปใช้แบบไดนามิกและการปรับปรุงทางธุรกิจที่เปิดใช้งาน ERP หรือไม่

Petro and Gardiner (2015) ตรวจสอบปัจจัยโครงสร้างองค์กรและอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการ ต่อมานักวิจัยได้ย้ายไปตรวจสอบความสำเร็จและประสิทธิผลของผลงานในฐานะพื้นที่การศึกษาใหม่ ผู้วิจัยทราบว่าโครงสร้างดังกล่าวทั้งหมดเป็นผลมาจากกลยุทธ์และหากไม่ได้จัดแนวอย่างถูกต้องการแบ่งขั้วจะปรากฏระหว่างกลยุทธ์ (พอร์ตโฟลิโอ) และการแปล (โครงสร้าง) โดยมีผลต่อประสิทธิภาพ

Nguyen et al. (2018) เสนอแนวทางการจัดการโครงการกำลังพัฒนาให้มีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้มากขึ้นเพื่อตอบสนองความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนและมีพลวัตมากขึ้น อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในตรรกะที่สนับสนุนการตัดสินใจโครงการแทบไม่ได้รับการพิจารณา

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีระบบ โดยผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กระบวนการ (3) ปัจจัยนำออก (4) ผลย้อนกลับ สามารถอธิบายได้ดังนี้

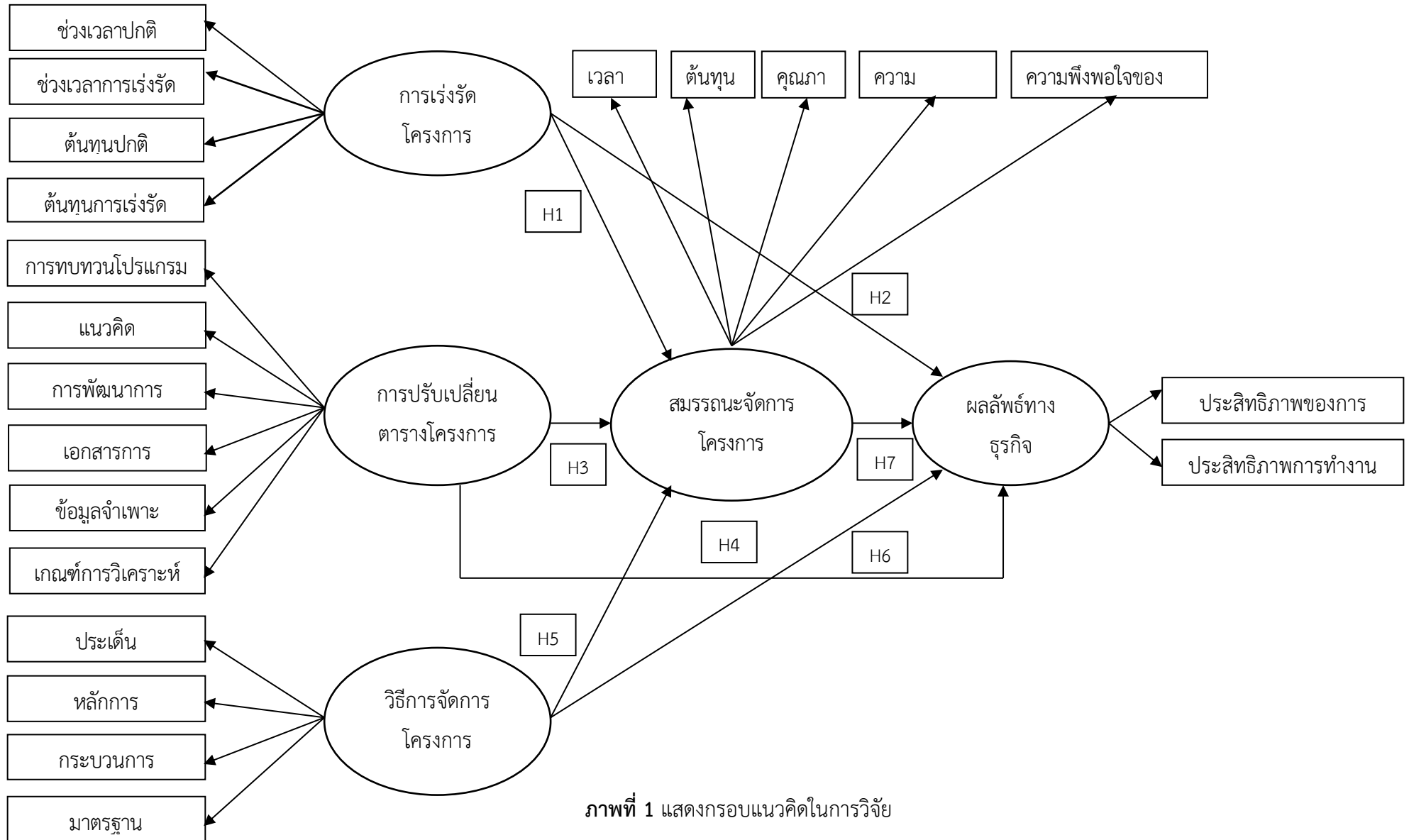
(1) ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง การเร่งรัดโครงการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ช่วงเวลาปกติ (Normal Duration), 2) ช่วงเวลาการเร่งรัด (Crash Duration), 3) ต้นทุนปกติ (Normal Cost), และ 4) ต้นทุนเวลาเร่งรัด (Crash Cost); การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การทบทวนโปรแกรม (Program Review), 2) แนวคิด (Concept), 3) การพัฒนาการออกแบบ (Design Development), 4) เอกสารการดำเนินการ (Construction Documents), 5) ข้อมูลจำเพาะ (Specifications), และ 6) เกณฑ์การวิเคราะห์ (Code Analysis); และวิธีการจัดการโครงการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ประเด็น (Theme), 2) หลักการ (Principle), 3) กระบวนการ (Process), และ 4) มาตรฐาน (Standard)

(2) กระบวนการ (Process) หมายถึง สมรรถนะจัดการโครงการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) เวลา (Time), 2) ต้นทุน (Cost), 3) คุณภาพ (Quality), 4) ความปลอดภัย (Safety), และ 5) ความพึงพอใจของลูกค้า (Client Satisfaction)

(3) ปัจจัยนำออก (Output) หมายถึง ผลลัพธ์ทางธุรกิจ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ด้าน ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพของการบริการ (Service Performance) และ 2) ประสิทธิภาพการทำงาน (Operational Performance)

(4) ผลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง ผลลัพธ์ทางธุรกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยนำออกมีผลย้อนกลับไปยังการเร่งรัดโครงการ, การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ, และวิธีการจัดการโครงการ

องค์ประกอบทั้ง 4 มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันขาดสิ่งใดไม่ได้การเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่งจะต้องมีผลต่อองค์ประกอบอื่นข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดขององค์ประกอบหนึ่งจะส่งผลให้องค์ประกอบอื่นบกพร่องไปด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยผานวิธี พื้นที่วิจัย คือ การเก็บข้อมูลจากผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้าง โดยแบ่งประเภทงานก่อสร้าง ดังนี้ 1) งานก่อสร้างที่พักอาศัย (Residential Construction) 2) งานก่อสร้างเพื่อธุรกิจ (Building Construction for Business) 3) งานก่อสร้างสาธารณูปโภค (Heavy Engineering Construction) และ 4) งานก่อสร้างด้านอุตสาหกรรม (Industrial Construction)

ประชากร คือ ธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 40,720 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2564) กลุ่มตัวอย่าง คือ ธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 420 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเทคนิคสถิติโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modelling) โดยจากกรอบแนวคิดในการวิจัยมีตัวแปรแฝง (Latent Variables) จำนวน 5 ตัวแปร และมีตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) จำนวน 21 ตัวแปร เนื่องด้วยนักสถิติแนะนำว่าในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างควรมีขนาดตั้งแต่ 15 ถึง 20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ (Hair, et al., 2006) จึงจะถือว่าเป็นขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ตัวแปรพหุ ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเพียงพอควรมีจำนวนตั้งแต่ $15 \times 21 = 315$ ถึง $20 \times 21 = 420$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ได้แก่

1) แบบสอบถาม มีรายละเอียด ดังนี้ ตอนที่ 1 เกี่ยวข้องกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลและข้อมูลลักษณะทั่วไปขององค์การของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวข้องกับการเร่งรัดโครงการ ตอนที่ 3 เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนตารางโครงการ ตอนที่ 4 เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการโครงการ ตอนที่ 5 เกี่ยวข้องกับสมรรถนะจัดการโครงการ ตอนที่ 6 เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ทางธุรกิจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งมอบร่างแบบสอบถามให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านในการประเมินค่าสถิติดัชนีความสอดคล้องโดยคำนวณหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้องรายข้อ (IOC) ได้เท่ากับ 0.9619 และทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือการวิจัย ได้เท่ากับ 0.982 เพื่อใช้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง

2) แบบสัมภาษณ์ มีรายละเอียดข้อคำถาม ดังนี้

- ท่านคิดว่าการเร่งโครงการของธุรกิจการก่อสร้างโดยรวมเป็นอย่างไร? และมีผลกระทบต้อปัจจัยใดบ้าง?
- ท่านคิดว่าธุรกิจการก่อสร้างควรนำเอาการปรับเปลี่ยนตารางโครงการมาประยุกต์ใช้เพื่อสมรรถนะจัดการโครงการหรือไม่? และมีผลกระทบต้อปัจจัยใดบ้าง?
- ท่านคิดว่าวิธีการจัดการโครงการของธุรกิจการก่อสร้างโดยรวมเป็นอย่างไร? และมีผลกระทบต้อปัจจัยใดบ้าง?
- โดยรวมแล้ว การเร่งโครงการ, การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ, วิธีการจัดการโครงการ, และสมรรถนะจัดการโครงการ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง?
- องค์กรท่านมีการพิจารณาถึงสมรรถนะจัดการโครงการหรือไม่ และในลักษณะใดบ้าง?

- เพื่อที่จะเพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการ ท่านคิดว่าตัวแปรใดบ้างที่มีผลกระทบทางตรงและทางอ้อม? อย่างไร?

- ท่านคิดว่าสมรรถนะจัดการโครงการมีผลกระทบโดยตรงต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ หรือไม่? อย่างไร?

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปสัมภาษณ์เชิงลึก ระหว่างเดือน มิถุนายน 2564 ถึงเดือน สิงหาคม 2564 โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลแล้วนำมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา รวมถึงวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อพัฒนาตัวแบบที่ได้จากเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้างโดยจำแนกเป็นรายด้าน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยเชิงสาเหตุ	ผลการวิจัย
ด้านการเร่งรัดโครงการ	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเร่งรัดโครงการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านต้นทุนการเร่งรัดมากที่สุด รองลงมาคือ ช่วงเวลาการเร่งรัด ต้นทุนปกติ และอันดับสุดท้าย คือ ช่วงเวลาปกติ
ด้านการปรับเปลี่ยนตารางโครงการ	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลจำเพาะ มากที่สุด รองลงมาคือ เกณฑ์การวิเคราะห์ การทบทวนโปรแกรม เอกสารการดำเนินการ และแนวคิด และอันดับสุดท้าย คือ การพัฒนาการออกแบบ
ด้านวิธีการจัดการโครงการ	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิธีการจัดการโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประเด็น รองลงมาคือ หลักการ กระบวนการ และอันดับสุดท้าย คือ มาตรฐาน
ด้านสมรรถนะจัดการโครงการ	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ สมรรถนะจัดการโครงการ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของลูกค้า มากที่สุด รองลงมาคือ ต้นทุนเวลา คุณภาพ และอันดับสุดท้าย คือ ความปลอดภัย
ด้านผลลัพธ์ทางธุรกิจ	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางธุรกิจโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน พบว่า ผู้ตอบ

ปัจจัยเชิงเชิงเหตุ	ผลการวิจัย
	แบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการทำงาน มากที่สุด รองลงมาคือ ประสิทธิภาพของการบริการ

อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง จำแนกตามรายด้าน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุจำแนกรายด้าน	ผลการวิจัย
การเร่งรัดโครงการ (PCR)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะจัดการโครงการ (PMM) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.53 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
การเร่งรัดโครงการ (PCR)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.17 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ (PSC)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะจัดการโครงการ (PMM) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.38 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
การปรับเปลี่ยนตารางโครงการ (PSC)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.21 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
วิธีการจัดการโครงการ (PME)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะจัดการโครงการ (PMM) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.59 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
วิธีการจัดการโครงการ (PME)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.51 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
สมรรถนะจัดการโครงการ (PMM)	มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
การเร่งรัดโครงการ (PCR) และวิธีการจัดการโครงการ (PME)	มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยผ่านสมรรถนะจัดการโครงการ (PMM) มีโดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.14 และ 0.16 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ส่วนการปรับเปลี่ยนตารางโครงการ (PSC) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ (BRS) โดยผ่านสมรรถนะจัดการโครงการ (PMM) มีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.10 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การพัฒนาแบบจำลองที่ได้จากผลการวิเคราะห์เชิงสำรวจและการสังเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดชื่อตัวแบบจำลองสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง ว่า Project Management Performance for Business Results Model (หรือ PMPBR Model)

ภาพที่ 2 แสดงแบบจำลอง Project Management Performance for Business Results

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 พบว่า

การดำเนินโครงการด้านการก่อสร้าง หากผู้บริหารโครงการพบว่ามีโครงการใด ๆ ที่เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ ก็ควรเร่งรัดให้โครงการประสบความสำเร็จโดยอาจจะใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน งบประมาณ หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้โครงการสิ้นสุดได้เร็วที่สุด ส่งผลให้เพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการ โดยสอดคล้องกับ Deckro and Hebert (1989) ที่เสนอไว้ว่าหากการจัดการโครงการแล้วพบว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรซึ่งจะส่งผลการพัฒนาโครงการให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างเร่งด่วน โดยหากพบว่าปัญหาเกิดจากความไม่เหมาะสม เพียงพอของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน ทั้งทรัพยากรหลัก และ ทรัพยากรสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง ต้องเร่งค้นหาและจัดสรรทรัพยากรนั้นให้กับโครงการให้เร็วที่สุด นอกจากนี้ การจัดการโครงการที่มีสมรรถนะที่ดี จะทำให้ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจก่อสร้างได้มากขึ้น โดยสอดคล้องกับ Kanda and Rao (1984) ที่ได้เสนอว่า หากการดำเนินงานใดใดตามตารางโครงการที่ได้กำหนดไว้ หากระยะเวลาการดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนงาน ควรต้องเร่งทำการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้เสร็จจุล่ง ดังนั้น จะส่งผลต่อการเพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ Wang et al. (2017) ที่เสนอแนวทางการเพิ่มความแม่นยำถูกต้องในการประเมินการผลิตจากการ

ดำเนินการผลิตใดใด ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการวางแผนกลยุทธ์เพื่อการปรับตัว ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมั่นคง ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เมื่อผู้บริหารโครงการได้ติดตามตรวจสอบแล้วพบว่า ตารางโครงการใด ๆ หากดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนงาน ควรจะทำการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้เสร็จจุล่ง โดยการเพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการ ก็จะส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจก่อสร้างมากขึ้น โดยสอดคล้องกับ Ko and Kirsch (2017) ที่ศึกษาถึงศักยภาพของผู้จัดการโครงการอันเป็นผลเนื่องจากบริษัทต่าง ๆ ใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพื่อตอบสนองความต้องการของกระบวนการทางธุรกิจที่ซับซ้อน จึงมีความจำเป็นมากขึ้น โดยเฉพาะผู้จัดการโครงการด้านไอที เพื่อแก้ไข ให้สามารถลดความตึงเครียดที่ขัดแย้งกับความไม่แน่นอน มีความกดดันที่เพิ่มขึ้นต่อ ผู้จัดการโครงการจึงต้องเร่งหาแนวทางเพื่อแก้ไขความตึงเครียดที่ขัดแย้งกันที่เกิดจากประสิทธิภาพ/เป้าหมายในระยะสั้น เทียบกับความยืดหยุ่น/ความสำเร็จในระยะยาว รวมถึงต้องบูรณาการแนวคิดทางการบริหารที่เกี่ยวข้องเพื่อประยุกต์ใช้ในการปรับวิธีการจัดการโครงการอาจจะทำได้หลายวิธี ที่อยู่ในขอบเขตดังต่อไปนี้ การกำหนดโครงการ, การจัดเตรียมโครงการ, การประเมินโครงการและการอนุมัติโครงการ, การนำโครงการไปปฏิบัติ, หรือการประเมินผลโครงการ ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มสมรรถนะจัดการโครงการมากขึ้น โดยสอดคล้องกับ Olanipekun et al. (2017) ที่ได้เสนอว่า การปรับวิธีการจัดการโครงการอาจจะทำได้หลายวิธี ที่อยู่ในขอบเขตดังต่อไปนี้ การกำหนดโครงการ, การจัดเตรียมโครงการ, การประเมินโครงการและการอนุมัติโครงการ, การนำโครงการไปปฏิบัติ, หรือการประเมินผลโครงการ การปรับเปลี่ยนดังกล่าวทำให้เกิดสมรรถนะที่มากขึ้นในการจัดการโครงการ ดังนั้น ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Takagi and Varajão (2019) ที่เห็นว่าการจัดการสมรรถนะโครงการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับธุรกิจผ่านกระบวนการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้จัดพนักงานทรัพยากร และระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ Nguyen et al. (2018) ที่ได้ทำการการศึกษาแนวทางการดำเนินโครงการที่แตกต่างกันของโครงการ 2 โครงการเกี่ยวกับการก่อสร้าง ที่ผลการศึกษาพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่โดยทั่วไปยังพบว่าผลลัพธ์โดยรวมในความสัมพันธ์ระหว่างร้อยละของทั้ง 2 โครงการนั้น มีแนวโน้มคล้ายกันอันส่งผลต่อการบูรณาการดำเนินโครงการต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการไปพร้อม ๆ กันให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) สามารถนำไปสู่รูปแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากผลการวิจัย ผลการวิจัยจะได้ข้อค้นพบทางวิชาการเกี่ยวกับการอธิบายถึงปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง โดยผลของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจ ซึ่งสามารถที่จะนำไปพัฒนา และต่อยอดในเชิงวิชาการเพื่อศึกษา และนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงวิชาการในด้านอื่น ๆ ต่อไป รวมถึง จากผลการวิจัย ผลวิจัยทำให้สัมภาษณ์ผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจ

ก่อสร้างพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการโครงการให้ก้าวหน้า ส่งผลให้เพิ่มความถูกต้อง แม่นยำในการจัดการโครงการ เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจการก่อสร้างและวิศวกรรมก่อสร้างได้

สรุป

สรุปในภาพรวมของบทความ คือ การบริหารงานขององค์การทุกประเภทโครงการถือเป็นงานสำคัญ ประเภทหนึ่งที่ถูกกำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์การนั้น โดยโครงการมีลักษณะที่หลากหลายทั้งในเรื่องของขนาด ขอบข่าย เวลา กลุ่มลูกค้า หรือผู้รับบริการ รวมทั้งอายุการใช้งานโครงการที่ต้องคำนึงถึงปัญหาในการจัดการโครงการซึ่งมีหลายประเด็น ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้จัดการหรือตัวแทนที่จัดการโครงการของธุรกิจก่อสร้างจากการสัมภาษณ์และแบบสอบถามออนไลน์ ผลการวิเคราะห์สรุปว่า การเร่งรัดโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ การเร่งรัดโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ การปรับเปลี่ยนตารางโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ การปรับเปลี่ยนตารางโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ, วิธีการจัดการโครงการส่งผลต่อสมรรถนะจัดการโครงการ วิธีการจัดการโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ และสมรรถนะจัดการโครงการส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ ฉะนั้น ธุรกิจก่อสร้างสามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปเร่งรัดโครงการ ประกอบกับปรับเปลี่ยนตารางโครงการ และหาวิธีการจัดการโครงการ ที่ธุรกิจก่อสร้างสามารถนำไปสร้างสมรรถนะจัดการโครงการและผลลัพธ์ทางธุรกิจที่ดีได้

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยที่สำคัญตัวอื่นเพิ่มเติม ที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะจัดการโครงการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจในภาคก่อสร้าง เนื่องจากยังมีอีกหลายปัจจัยที่ผู้วิจัยยังไม่ได้นำมาศึกษา เช่น วัฒนธรรมการจัดการโครงการ (Project Management Culture) คือ ชุดของบรรทัดฐาน ค่านิยม และพฤติกรรมที่แสดงโดยโครงการ โดยองค์กรที่แสดงออกในกระบวนการบริหารโครงการ วิธีการ และความคิดของคนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมและมีอิทธิพลต่อโครงการ ซึ่งประกอบด้วย เน้นเชิงกลยุทธ์ (Strategic Emphasis) สนับสนุนผู้บริหารระดับสูง (Top Management Support) ระเบียบวิธีการจัดการโครงการ (Project Management Methodology) ความมุ่งมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Commitment) ระบบการสื่อสาร (Communication System) หรือการทบทวนโครงการและการเรียนรู้ (Project Review and Learning) ผู้จัดการโครงการ (Project Manager) คือ มีอาชีพที่จัดระเบียบ วางแผน และดำเนินโครงการในขณะที่ทำงานภายใต้ข้อจำกัด เช่น งบประมาณและกำหนดการ ผู้จัดการโครงการมีหน้าที่ดูแลทีมชั้นนำ กำหนดเป้าหมาย สื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมองโครงการจนถึงการปิดฝ่ายสนับสนุนผู้บริหารระดับสูง (Top Management Support) คือ การสนับสนุนผู้บริหารระดับสูงในการจัดการโครงการ และความสำคัญสูงของการสนับสนุนผู้บริหารระดับสูงในการจัดการโครงการที่ส่งเสริมให้ผู้จัดการอาวุโสมีส่วนร่วมกับโครงการอย่างแข็งขัน หรือ ผู้ใช้ที่เกี่ยวข้อง (User Involving) คือ สถานะทาง

จิตวิทยาอันทันทีที่สะท้อนถึงความสำคัญและความเกี่ยวข้องส่วนบุคคลของระบบกับผู้ใช้ การมีส่วนร่วมของผู้ใช้ ถูกกำหนดให้เป็นชุดของพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่ดำเนินการโดยผู้ใช้ในกระบวนการพัฒนาระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ เรืองศรี และศุภรัชชัย วรรัตน์ (2563). *การวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินการจัดการบริหารโครงการกรณีศึกษา*. งานก่อสร้างอาคารศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาการท่องเที่ยว จ.ชัยนาท. ค้นเมื่อ 2 มกราคม 2565, จาก <https://grad.dpu.ac.th/upload/content/files/Year8-3/8358.pdf>
- บริษัท ไชยเจริญเทศ จำกัด (2564). *การก่อสร้าง ความหมาย ประเภท และการแบ่งงานก่อสร้าง*. สมุทรปราการ: ไชยเจริญเทศ.
- Ávila-Cabrera, J. and Esteban, A. C. (2021). The project SubESP SKills: Subtitling tasks for students of business english to improve written production skills. *English for Specific Purposes*, 63, 33-44.
- Bernroider, E. W. N., Wong, C. W. Y., and Lai, K. H. (2014). From dynamic capabilities to ERP enabled business improvements: The mediating effect of the implementation project. *International Journal of Project Management*, 32(2), 350-362.
- Bon-Gang, H. (2018). *Performance and improvement of green construction projects: Management Strategies and Innovations*. Butterworth-Heinemann: Elsevier Science.
- Burgelman, J. and Vanhoucke, M. (2020). Project schedule performance under general mode implementation disruptions. *European Journal of Operational Research*, 280(1), 295-311.
- Deckrp, R.F. and Hebert, J. (1989). Resource Constrained Project Crashing. *Omega*, 17(1), 69-79.
- Engelbrecht, J., Johnston, K. A., and Hooper, V. (2017). The influence of business managers' IT competence on IT project success. *International Journal of Project Management*, 35(6), 994-1005.
- Gueymard, C. A. (2014). A review of validation methodologies and statistical performance indicators for modeled solar radiation data: towards a better bankability of solar projects. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 39, 1024-1034.
- Hair, J., Black, W., Babin, B., Anderson, R., & Tatham, R. (2006). *Multivariate Data Analysis* (6th ed.). Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Kanda, A. and Rao, U. R. K. (1984). A network flow procedure for project crashing with penalty nodes. *European Journal of Operational Research*, 16(2), 174-182.
- Kang, C. and Choi, B.C. (2015). An adaptive crashing policy for stochastic time-cost tradeoff problems. *Computers & Operations Research*, 63, 1-6.

- Ko, D. G. and Kirsch, L. J. (2017). The hybrid IT project manager: one foot each in the IT and business domains. *International Journal of Project Management*, 35(3), 307-319.
- Li, Y., Cui, Z., Shen, H., and Zhang, L. (2021). Target-based project crashing problem by adaptive distributionally robust optimization. *Computers & Industrial Engineering*, 157, 107160.
- Lyer, K. C. and Banerje, P. S. (2016). Measuring and benchmarking managerial efficiency of project execution schedule performance. *International Journal of Project Management*, 34(2), 219-236.
- Moschetti, R., Brattebø, H., Skeie, K. S., and Lien, A. G. (2018). Performing quantitative analyses towards sustainable business models in building energy renovation projects: Analytic process and case study. *Journal of Cleaner Production*, 199, 1092-1106.
- Murali, K. M. and Rao, T. A. (1998). Epitomising the structure of a project network for crashing by identifying non-requisite activities. *IFAC Proceedings Volumes*, 31(15), 857-863.
- Nguyen, N. M., Killen, C., Kock, A., and Gemünden, H. G. (2018). The use of effectuation in projects: the influence of business case control, portfolio monitoring intensity and project innovativeness. *International Journal of Project Management*, 36(8), 1054-1067.
- Olanipekun, A. O., Xia, B., and Nguyen, H. T. (2017). Motivation and owner commitment for improving the delivery performance of green building projects: a research framework. *Procedia Engineering*, 180, 71-81.
- Petro, Y. and Gardiner, P. (2015). An investigation of the influence of organizational design on project portfolio success, effectiveness and business efficiency for project-based organizations. *International Journal of Project Management*, 33(8), 1-13.
- Serra, C. E. M. and Kunc, M. (2015). Benefits realisation management and its influence on project success and on the execution of business strategies. *International Journal of Project Management*, 33, 53-66.
- Sung, I., Choi, B., and Neilsen, P. (2020). Reinforcement learning for resource constrained project scheduling problem with activity iterations and crashing. *IFAC PapersOnLine*, 53(2), 10493-10497.
- Takagi, N. and Varajão, J. (2019). Integration of success management into project management guides and methodologies - position paper. *Procedia Computer Science*, 164, 366–372.
- Vrat, P. and Kriengkrairut, C. (1986). A goal programming model for project crashing with piecewise linear time-cost trade-off. *Engineering Costs and Production Economics*, 10(1), 161-172.

Wang, E. et al. (2017). The uncertainty of crop yield projections is reduced by improved temperature response functions. *Nature Plants*, 3(8),17102.

Yenyuak, C. (2021). *Project Management*. Pathumthani:Teaching Publications.